

a kterak jí to moc teda nešlo □ □ □ □ □ .

Ranní pohodička, neb návštěva lékaře dává možnost se nehnat. Tudíž se můžu v pohodě potácet bytem a nevyčítat si, že jsem se ještě nevzbudila. Na rozdíl od ohařísek. Ti už byli s páníkem na první ranní. Prochajdě. Chtěl jim ještě dát žrádlo, ale to jsem zarazila, protože je ještě před odchodem vytáhnu ven já. A jak známo ohař se nepohybuje venku volným krokem jako doga, takže je lepší, když nebudou mít napchaný pupky. Ovšem misky už stály připravený na lince.

A to je jasnej signál, že žrádlo už přijíždí do stanice Žranice. Enemže že jo, tetkon mělo to zpoždění a to jako působilo pnutí emoční. Hlavně teda ve flekatým těle. Páč Rumíček jest trpěliv a ví, že kdo si počká, ten se dočká. A Tali ovšem čeká nerada, to se všeobecně ví. Kdyby jí člověk chtěl potrestat ubytuje ji v čekárně □ □ □ □ .

Její netrpělivost srdce z ní vyrobila pískající konev. Pochodující pískající konev. Abych jí dala možnost přesměrovat své pnutí veliké do něčeho jinýho, vyndala jsem z hračkárny měkký žlutý balonek, který se dá hezky žvejkat. Vděčně po něm chňapla, svalila se v předsíni na prahu kópelky, kde jsem úřadovala a spokojeně si požvykovala. To upoutalo pozornost Rumouškovu a přiřapkal do předsíně.

“Heh, co to máš?” čučel

“Žvejkadlo. HÉČ!” zasvítily Taliprtce oči nadšením, že má něco, co on nemá. A udělala gezicht, jako že já mám a ty máš prt!

“Taky bych chtěl, pučíš?” tvářil se Rumíček

“Aaaani nááhodou! Žužližužližužlajdáááááá!” posmívala se mu Flekatice.

“Tjoo pánčičko, vona má a já nemám!” podal stížnost Zrzeček

“Tak na.” zaštrachala jsem v hračkárně a vytáhla podobnej i když ne pochopitelně tak úžasnej balonek, jako je ten žlutej . Ostatně žádněj balonek by v tuhle chvíli nebyl tak úžasnej, jako ten, co má ten druhej, to je jasný. Nadšeně po něm skočil, aby ho v zápětí

zklamaně pustil:

“Ten je teda ale blbej, tendle balonek □ ” a šel somrovat k Taliprtce.

“Heééé, héé, nedáám, nedáám.” dělala na něj dlouhej nos a uhýbala mu hlavou tak, aby si balonek nemohl vzít. Pak si rovnou stoupla a dělala důležitou. Zvedala hlavu a otáčela s ní jak sova pálená a dávala si záležet, aby ho vždycky jen navnadila a včas stihla ucuknout. Popošla důležitě seeem a táám a dělala se ešče důležitější, než důležitou. Museli byste ten její gezicht vidět. Smála jsem se s hubou plnou pasty, až jsem se začala dusit. A Rumíček se snaživě a opatrnoučce snažil k balonku propracovat. Zkusil i figl s tím, že se snažil udělat zajímavým ten druhý balonek, ale tentokrát mu to nevyšlo. Poskakoval pak kolem Tali, jako ten kozlík, občas kvoknul a pak ..... se jí zahlodnul do nohy. Že se jako budou prát.

Nic! Furt důležitě žužlala ten balon, oči jí svítily a byla Blažena, jak to má pod kontrolou a on je za onuci. Tak vytáhnul těžší kalibr, rozběhl se a jednu jí fláknul do boku přední nohou. Odskočil a naběhnul do ní bokem. To už se setkalo s odezvou, čelisti povolily, událo to Pink! a balonek vypadnul. A tím pádem:

“JŮŮCHAJDÁÁÁ, JŮŮCHAJDÁÁÁ!! MŮJ, MŮŮŮJ!” hopíkal Rumíček.

“Jak jako tvůj, tvůj? Dem se prát ne?!” rozhořčila se Taliprtka

“Co? Prát? Teď, když si žužlu?? Seš už blbá?” krouhal jí mrkef Rumouš.

“Huaaaa” zařvala jak tur a vlítla do něj jak do hodin.

Tomu nelze odolat, zvláště, když jste bitkař, jako je Rumíček. Heknul nadšením, událo to Pink! podruhý a balonek byl zapomenut. Bitva, která se rozpoutala v předsíni byla urputnější, než bitva Tří císařů. Tali se mu zahlodla do krku a on jí drásal pupek zadníma nohama. Magoři, magoři to sou, ne ohaři, říkala jsem si v tý kópelce a bavila se s nima.